

අතිත ලෝකය

තවදුරටත් අපේ කලාපයට එක්වූ මෙම ලිපිය පළවීමේ දී යම් යම් කොටස් අඩුවෙන් මුද්‍රණය වී තිබීම නිසා පාඨකයන්ගේ ඉල්ලීම මත මෙය යළි මෙසේ පළවෙයි

ඩයිනෝසරයින්ගේ ගති චලිත මහද්වීප ජ්‍යෙෂ්ඨතා තහවුරු වෙයි

මොරොක්කෝට නරකම ග්‍රීස්ම සෘතුවක් ලබා තිබූ කාලයකි. දහවල් කාලයේ උණුසුම සෙල්සියස් අංශක 49 ක් ව තිබූ මේ

කාලය අනුව දශකයේ අගභාගයයි. මොරොක්කෝවේ කැනිම් බිමක දුටු දිගු සුළඟින් ඇවිස්සෙමින් තිබුණේ ය. මේ දුටු මැද ජීවීන්ගේ ගණනකට නොගෙන තමන්ගේ කටයුතු කරගෙන යමින් සිටියේ ඇමරිකානු හා මොරොක්කෝ ජිකාබ්බා කැනිම් කටයුත්තකට පැමිණි විකාගෝ සරසවියේ පෝල් සෙරිනෝ ය.

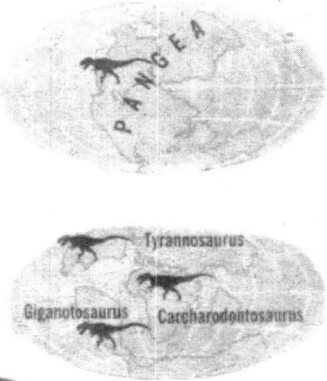
පෝල් සෙරිනෝ කල්පනා කළේ පොළොවෙන් මීටර් 100 ක් ගැඹුරු කැනීම් මට්ටමේදී ඩයිනෝසෝර් ගොසිල ලැබෙනු ඇත කියා ය. එහෙත් මහ මීටර් 100 මට්ටම පසුකොට බොහෝ ගැඹුරට කැනීම් හමු වූ හාරා තිබුණත් සෙරිනෝ තවමත් සිටියේ හිස් අතකි.

කැනිම් ආරම්භ කොට 41 වැනි දිනයේදී කැනිම් බිමේ ඇවිදීමක් සිටි ගේබ්‍රියෙල් ගියෝන් අපුරු ගොසිල කීපයක් සොයා ගත්තේ ය. පොළොවෙන් මීටර් 150 ක් ගැඹුරු කැනීම් මතුපිටකදී මේ ගොසිල සොයා ගත් ගේබ්‍රියෙල් විද්‍යාඥයෙක් නොවේ. ඔහු තරුණ ලේඛකයෙකි. විද්‍යාත්මක ගවේෂණයක හැඩරුව දත් විද්‍යා ලේඛකයෙකි. ගේබ්‍රියෙල් සොයාගෙන තිබුණේ සෙරිනෝ සොයමින් සිටි දෙයකි. ගේබ්‍රියෙල්ට හමුවී තිබුණේ අවුරුදු මිලියන දශලක්ෂ 92 පැරණි ඩයිනෝසෝර් ඇට කැබලි කීපයකි.

ඉදින් මේ ඇටකැබලි හමුවූ ප්‍රදේශය ආශ්‍රයෙන් දිගටම කැනීම් කටයුතු කරගෙන යාමට ගේබ්‍රියෙල් ගේ සොයා ගැනීම වැදගත් වූයේ ය. පර්යේෂකයන් දිගටම කැනීම් කටයුතු කළේ ය. අවසානයේ ඔවුන් මීටර් 8 ක් දිගැති ඩයිනෝසෝර් ඇටසැකිල්ලක් ගොඩ ගත්තේ ය.

යෝධ ගමන් ගැන යෝධයින්ගෙන් සාක්ෂි

මේ ඇටසැකිල්ල අයත්ව සිටි ඩයිනෝසෝරයා මීට කලින් හඳුනාගෙන තැනී විශේෂයකට අයත් එකෙක් බව පසුව අනාවරණය වූයේ ය.

නෝසෝරයාගේ හිස් කබලේ ලක්ෂණ "ටිරනෝසෝරස් රෙක්ස් (Tyrannosaurus rex) ඩයිනෝසෝරයාගේ හිස් කබලේ ලක්ෂණ සමඟ ගැලපෙන බව ය. ටිරනෝසෝරස් රෙක්ස් යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මාංශභක්ෂක ඩයිනෝසෝරයෙකි. ඒ "ජුරාසික් පාක්" චිත්‍රපටයේ පෙන්වන මාංශ භක්ෂක ඩයිනෝසෝරයායි. අනෙක් අතට මිනිමත ඇවිද ගිය විශාල මාංශ භක්ෂක සත්ත්වයා යි. එහෙත් අවසානයේ පර්යේෂකයින් තේරුම් ගත්තේ මේ අද්‍රැන්ත ඩයිනෝසෝර විශේෂයක් බවයි.

ඔවුන් මේ ඩයිනෝසෝරයා නම් කළේ ඉන් පසුවයි. ඒ "ඩෙල්ටාඩ්‍රොමියස් ඇජිලිස් (Deltadromeus agilis)" යන නමකි. මීට ටික දිනකට පසුව ඩෙල්ටාඩ්‍රොමියස් ඇජිලිස්ගේ ලක්ෂණ නවත් අපූර්ව ඩයිනෝසෝරයකුගේ ලක්ෂණ සමඟ ගැලපෙන බව විද්‍යාඥයින්ට පෙනී ගියේ ය. මේ ඩයිනෝසෝරයා වූයේ "කාකරොඩොන්ටොසෝරස් සහරිකස් (Careharodontosaurus Sharicus)" ය. මේ ඩයිනෝසෝරයා 1920 දශකයේ දී ජිප්ප්තුවෙන් සොයා ගත් එකෙකි. එහෙත් ඒ සැකිල්ල දෙවැනි ලෝක යුද්ධ සමයේ විනාශ වී ගියේ ය.

මේ විදියට ඇමරිකාවෙන්, අප්‍රිකාවෙන් වගේම යුරෝපයෙන් හා ආසියාවෙන් ද හමුවන ඩයිනෝසෝරයින් විවිධ ලක්ෂණ අතින් එකිනෙකට සමාන වීම බොහෝ කාලයක් තිස්සේ විද්‍යාඥයින්ගේ කුතුහලය ඇවිස්සූ සිදුවීමක් වූවේ ය. ඉතින් මේ අද්‍රැන්ත ඩයිනෝසෝර විශේෂය සොයා ගැනීමත් ඒ ඩයිනෝසෝරයාගේ ලක්ෂණ අනෙක් ඩයිනෝසෝර විශේෂවල ලක්ෂණ සමඟ ගැලපීමත් නිසා මේ ඩයිනෝසෝර අවුල ලිහා ගැනීමේ හොඳ පොටක් පැදී තිබෙන බව වාර්තා කළේ ජාත්‍යන්තර විද්‍යා සඟරාවක් වන "සයන්ස් (Science)" සඟරාව හා මේ කැනිම්වලට මුදල් ලබා දුන් ඇමරිකාවේ නැෂනල් ජියොග්‍රැෆික් (National Geographic) සඟරාවයි.

මේ සඟරාවට ප්‍රකාශයක් කරමින් ඇමරිකාවේ නිව්යෝර්ක් නුවර ස්වභාව ඉතිහාසය පිළිබඳ

මේ සොයාගැනීමේ වැදගත්කම හෙළිදරව් වීම ඇරඹුණේ එතැන් පටන් ය. මේ සොයා ගත් ඩයිනෝසෝර් ඇටසැකිල්ල ප්‍රමාණය අතින් ගැලපුණේ මේ වන විට උතුරු ඇමරිකාවෙන් හමුව සිටි ඇලෝසෝරස් (Allosaurus) නම් ඩයිනෝසෝරයා ව ය. එහෙත් මේ අද්‍රැන්ත ඩයිනෝසෝරයාගේ ඇටසැකිල්ලේ ලක්ෂණ වලට අනුව එම සනා ඇලෝසෝරස්ට වඩා වේගයෙන් දිව ගිය සනෙකු විය යුතු ය.

අනෙක් අතට පර්යේෂකයින් දැවුණේ මේ ඩයි-

යෝධ ගමන් ගැන...

29 පිටුවෙන්

කොකුකාගාරයේ ජෛව පුරා විද්‍යාඥයකු වන මාර්ක් නොරෙල් කීයා තිබුණේ, උතුරු ඇමරිකාවේ, ආසියාවේ හා දකුණු ඇමරිකාවේ ඩයිනෝසෝර ව්‍යාප්තිය පහදා දිය හැක්කේ මහද්වීප ජලාවිතය(Continental Drift) මගින් බවයි.

මහද්වීප ජලාවිතය වශයෙන් හඳුන්වන්නේ 1922 දී ඇල්ෆ්‍රඩ් වෙග්නර් නම විද්‍යාඥයා විසින් ඉදිරිපත් කළ මතයකි. එම වාදයට අනුව දැනට සාගරයෙන් වෙන්ව පවතින ගොඩබිම් සියල්ලම මුල්කාලයේ පැවතියේ එකිනෙකට සමීපව ය. මේ ගොඩබිම් කලාපය

හඳුන්වන්නේ පැන්ජියාව (Pangea) වශයෙනි. මේ ගොඩබිම කැඩීයාම හෙවත් මහද්වීප ජලාවිතය ඇරඹුණේ අදින් අවුරුදු මිලියන 150 කට කලිනි. එනම් පුරාසික යුගයේ දී ය. ඉදින් පුරාසික යුගය එළඹෙන තෙක් කාලයේ පොළොව මතුපිට පිටි සතුන් සියළු දෙනා මේ තනි හු තලයේ ඇවිද ගියේ ය. මේ හුමියේ ඩයිනෝසෝරයින් ඇවිද ගියේ අදින් අවුරුදු මිලියන 220 කට කලිනි. ඉදින් පුරාසික යුගය වන විට මේ ඩයිනෝසෝරයින් පැන්ජියාව පුරා පැතිර පිටියේ ය.

පැන්ජියාව තමන් හඳුන්වන එම තනි හුතලය මුලින්ම බිඳී ගියේ

උතුරු හා දකුණු කොටස් දෙකකට ය. උතුරින් වූ කොටස හැදින්වෙනුයේ ලොරේසියාව (Laurasia)වශයෙනි. දැන්

යුරෝපය හා උතුරු ඇමරිකාව ඒ කාලයේ තිබුණේ ලොරේසියාවේ ය.

ඒ වගේම පැන්ජියාවෙන් දකුණට බිඳී ගිය කොටස හැදින්වෙනුයේ ගොන්ඩවනා (Gondwana)වශයෙනි. දැන් දකුණු ඇමරිකාව, ඇන්ටාක්ටිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, ඉන්දියාව හා මැඩගස්කරය ඒ කාලයේ තිබුණේ ගොඩවනාවේ ය.

ඉදින් මේ මහද්වීප බෙදීයාමත් සමඟම ඩයිනෝසෝරයින් ද බෙදී ගියේ ය. ඇමරිකාවේ මාර්ක් නොරෙල් කියන්නේ ඉන් පසුව මේ ඩයිනෝසෝරයින් මේ වෙන්වූ මහද්වීපවල වෙත් වෙන් විශේෂ

විදියට පරිණාමය වූ බව තේරුම් ගැනීමට භාමන් පුළුවන් බව ය.

කොහොම තමුත් මහද්වීප ජලාවිත මතය මුල් කාලයේ පිළිගත් එකක් වූයේ නැත. එහෙත් හු වුමබකන්වයේ හැසිරීමත්, ලෝකයේ ගිනිකඳු හා හුමිකම්පා ක්‍රියාත්මක වීමත් ගැන විමර්ශනාත්මකව බැලූ විද්‍යාඥයින් පසුකාලීනව කීවේ මහද්වීප ජලාවිතය පැවතීම සිදු වූ අතර තව දුරටත් සිදුවෙමින් තිබෙන එකක් බවය. ඉතින් මේ විදියට ඩයිනෝසෝර විශේෂ අතර සම්බන්ධතාව ගෙළු වීම මගින් පැහැදිලි වන්නේ මහද්වීප ජලාවිතය සිදුවී තිබෙන බව ම මෙය අත් යමක් නොවේ.

පාලිත අමරසූරිය

